

at faa Præsteembederne besat, fordi Sønderjylland krævede adskillige Præster, men jeg tror ogsaa, man har faaet en værdifuld Arbejdskraft ind i den danske Folkekirke.

Det Lovforslag, som nu foreligger her til Behandling, indeholder nogle Ændringer i den bestaaende Lov, som jeg ikke kan ansæ for Forbedringer. For de dansk-amerikanske Præsters Vedkommende kræves det nu, at de skal have en anbefaling fra Formanden for vedkommende Kirkesamfund. Den ærede foregaaende Taler var saa tilfreds med denne Bestemmelse og ansaa den for overordentlig vigtig. Jeg er meget betænkelig ved den. Det er nemlig saadan i Amerika, som det ogsaa er herhjemme hos os, at der indenfor de forskellige Kirkeafdelinger ofte staar bitre Stridigheder, ligesom mellem de forskellige Kirkeafdelinger, og i Amerika lægger man, som desværre ogsaa mange Steder herhjemme, i høj Grad Vægten paa, at den paagældende har de rigtige, de justerede Meninger. Hvis nu en Mand ikke har disse rigtige Meninger, kunde det jo godt være, at han ikke fik den anbefaling fra Kirkesamfundets Formand, som er en Betingelse for, at han kan opnaa Præsteembede herhjemme, selv om han kan være ganske overordentlig vel egnet til at træde ind i et Præsteembede herhjemme. Derfor finder jeg den Bestemmelse meget betænkelig, og jeg vil gøre Forsøg paa at faa den fjernet.

Medens den højtærede Minister i sit Forslag havde foreslaaet — og derved var han jo ikke i nogen stor Uoverensstemmelse med den bestaaende Lov —, at Ansættelse af en Mand som Præst i Henhold til § 1 skulde være betinget af, at den paagældende Biskop fandt ham egnet til at overtage Præsteembede her i Landet, har man i Landstinget ændret dette til, at der for Ansættelse kræves enstemmig Indstilling af vedkommende Menighedsraad, samt at mindst $\frac{3}{4}$ af de tilstedeværende stemmeberettigede Menighedsraadsmedlemmer har afgivet Stemme for den indstillede, idet man i Landstinget har gjort gældende, at man vil bort fra Bispemagten og lægge den afgørende Indflydelse over i Menighedernes Haand. Jeg kan være enig i, at dette bør ske, man bør efter min Mening bort fra Bispemagten over til at lægge Afgørelsen i Menighedens Haand. Men det gør man virkelig ikke ved den Bestemmelse, der her er indført i Landstinget. Her lægger man Magten og Afgørelsen i en enkelt Mands Haand, og det kan være, at han slet ikke repræsenterer nogen i den paagældende Menighed. Efter min Mening gør man Muligheden for

Ansættelse af saadanne Præster i høj Grad illusorisk, hvis man opretholder denne Bestemmelse i Slutningen af § 1 — og den skal jo ogsaa gælde de Mænd, der er Tale om i § 2.

I § 2 giver man nu Mænd, som har bestaaet en anden afsluttende Prøve end den teologiske ved Københavns Universitet, Adgang til at søge Præsteembede, medens de før maatte søges af den paagældende Menighed. Jeg har intet derimod at indvende, men jeg vilde ikke være bange for, at det blev udvidet til ogsaa at gælde Lærere i den danske Folkeskole, som gennem en Aarrække har beklædt saadan Stilling. Jeg kunde tænke mig, at adskillige Lærere i den danske Folkeskole vilde være i høj Grad egnede til at træde ind i et Præsteembede. Jeg kan slet ikke forstaa det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Forfærdelse over et saadant Forslag.

Saa kommer vi endelig til § 3, hvor der er Tale om Mænd, der ikke har nogen akademisk Uddannelse — herunder falder altsaa ogsaa Lærere —, og som i Henhold til denne Paragraf har Adgang til at blive Præster, men ikke saaledes, at de kan søge, men saaledes, at de skal søges. Men jeg skal for øvrigt gøre det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen opmærksom paa, at naar det kommer til Stykket, bliver det vistnok vanskeligere at komme ind efter § 1 og § 2, naar Slutningsbestemmelsen om Enstemmighed indenfor Menighedsraadet opretholdes, end efter § 3, hvor det dog kun gælder, at et Menighedsraad, altsaa Fler-tallet, eller 25 pCt. af de kirkelige Vælgere i Sognet kan henvende sig til Biskoppen og anmode om at faa en bestemt Mand til Præst. Jeg beder det ærede Medlem nøje overveje, hvor han mener, Vanskelighederne vil blive størst. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil blive vanskeligere at komme ind i Henhold til § 1 og § 2, hvis man opretholder Slutningsbestemmelsen.

De, der efter § 3 kan faa Adgang til at blive Præster, skal underkaste sig en Prøve, forinden de kan beskikkes, og der fastsættes her, at Biskoppen til denne Prøve kan medtage 2 andre Biskopper. Jeg vil tro, at det vilde være heldigt, at man fik denne Prøve noget nærmere præciseret, og jeg mener ikke, der er nogen Grund til, at der skal optræde 3 Biskopper ved den Lejlighed. 2 Biskopper mener jeg maatte være fuldt tilstrækkeligt, og den tredje, mener jeg, burde være en Repræsentant for den Menighed, der ønsker den paagældende Præst, enten en Kvinde eller en Mand.

I § 5 er der Tale om Forflyttelsesbetin-